

Vaše č.j.:

Naše č.j.: VLS-003688/2024/1900

Sp. zn.:

Ohrazenice 97
262 23, Jince

Vyřizuje:

Tel.:

E-mail:

Datum: 13. 02. 2024

Věc: Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací

Vážený pane [REDACTED]

na základě Vaší žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“), ze dne 19. 01. 2024, ve které žádáte o informace týkající se povolování vjezdu motorových vozidel do lesa, odpovědi státního podniku Vojenské lesy a statky ČR s.p. (dále jen „VLS“) č.j. VLS-002041/2024/1900 ze dne 26. 01. 2024, a Vašeho rozkladu ze dne 08. 02. 2024, kterým jste uvedenou odpověď VLS napadl, Vám VLS zasílá následující rozhodnutí.

ROZHODNUTÍ

dle § 15 odst. 1 zákona, přičemž VLS jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona rozhodly o žádosti [REDACTED] (dále jen „žadatel“), podané v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,

takto:

- I. Žádost se v souladu s § 11b zákona částečně odmítá z důvodu, že povinný subjekt požadovanou informaci nemá, a to konkrétně nemá interní normativní předpis upravující činnosti vztahující se k udělování povolení výjimky v organizační složce Vojenské lesy a statky ČR, s.p., divize Hořovice, dle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“) ve věci „V lesích je zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly“ § 20 odst. 1 písmeno g) zákona o lesích.
- II. Žádosti se dále v souladu s § 15 odst. 1 zákona částečně vyhovuje a poskytují se informace v rámci žádosti o seznam držitelů povolení výjimky v kalendářním roce 2023 vydané v organizační složce Vojenské lesy a statky ČR, s.p., divize Hořovice, dle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“) ve věci „V lesích je zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly“ § 20 odst. 1 písmeno g) zákona o lesích, a to v rozsahu, důvod pro udělení výjimky. Ve zbytku, tj. v rozsahu jméno a příjmení se v souladu s § 8a zákona a čl. 6 odst. 1 písm. f) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních

údajů, dále jen „Nařízení GDPR“), a se zákonem č. 110/2019 Sb., zákonem o zpracování osobních údajů, **odmítá** z důvodu ochrany osobních údajů subjektů uvedených v předmětném seznamu.

Poskytnuté informace jsou zaslány formou tabulky se seznamem poskytnutých informací dle znění odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel žádost o poskytnutí informace, kterou žadatel formuloval takto:

„Požadované informace: 1) Poskytnuti úplného znění interního normativního předpisu upravujícího činnosti vztahující se k udělování povolení výjimky v organizační složce Vojenské lesy a statky ČR, s.p., divize Hořovice, dle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“) ve věci „V lesích je zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly“ § 20 odst. 1 písmeno g) zákona o lesích. 2) Seznam držitelů povolení výjimky v kalendářním roce 2023 vydané v organizační složce Vojenské lesy a statky ČR, s.p., divize Hořovice, dle § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“) ve věci „V lesích je zakázáno jezdit a stát s motorovými vozidly“ § 20 odst. 1 písmeno g) zákona o lesích. Seznam držitelů ve formátu: jméno, příjmení, důvod pro udělení výjimky § 20 odst. 4 zákona č. 289/1995 Sb., zákon o lesích v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb. zákon o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. Požadované informace prosím zasílejte na uvedený e-mail ve formátu souborů PDF“

Povinný subjekt reagoval odpovědí, ve které poskytl následující informace:

„K první části Vaší žádosti je nutné uvést, že požadovaný vnitřní předpis není možné poskytnout, protože žádný takový předpis neexistuje. Nad rámec Vaší žádosti VLS sdělují, že v rámci vydávání povolenek k vjezdu, na základě výjimky dle § 20 odst. 4 zákona o lesích, postupují v souladu se zákonem o lesích, přičemž pro vydání takové povolenky musí žadatel splnit podmínky. Tyto podmínky jsou stanoveny na webových stránkách VLS a veřejně dostupné na adrese <https://www.vls.cz/cs/pro-verejnost/povolenky-k-vjezdu>. S ohledem na skutečnost, že v případě divize Hořovice se jedná o území bývalého Vojenského újezdu Brdy, jsou stanoveny níže uvedené podmínky. Výjimku ze zákazu vjezdu a stání na účelové lesní komunikace uděluje divize Hořovice v případech, kdy je vjezd a stání v lese nezbytně nutný, a to zejména z následujících důvodů a v uvedených případech:

- výkon zaměstnání na území zrušeného vojenského újezdu;
- provádění smluvní činnosti pro VLS ČR, s.p., AČR, AOPK;
- umožnění přístupu k vlastnímu majetku;
- výkon státní správy;
- činnost složek IZS, AČR;
- zajišťování organizace povolených sportovních a kulturních akcí;
- přímo sousedící obce mají možnost žádat o „průjezdní povolení“ a to pouze ve výjimečných případech, jako je návštěva lékaře, zajištění doprovodu k lékaři nebo jednání na úřadu.

V rámci posledního bodu uvedených případů vydávání povolenky se jedná o jednorázovou povolenku, většinou vydávanou na jeden konkrétní den.

K druhé části Vaší žádosti je nutné uvést, že s ohledem na zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, Vám VLS poskytují v souladu s § 12 zákona o informacích seznam držitelů povolení výjimky za rok 2023 v požadovaném formátu, s vyloučením osobních údajů.“

V rámci uvedené odpovědi postupoval povinný subjekt dle smyslu podané žádosti o informace, kdy posoudil, že v první části žádosti o informace žadatel zamýšlel získat informaci o způsobu, jakým je v rámci VLS

divize Hořovice postupováno při udělování výjimky, což bylo žadateli sděleno. V druhé části pak sám žadatel požadoval poskytnutí seznamu držitelů povolenek v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, na základě čehož povinný subjekt poskytl informace v souladu s tímto zákonem.

Žadatel následně podal rozklad proti poskytnutým informacím, kdy zákon č. 106/1999 Sb., takový postup neumožňuje. Povinný subjekt tak posoudil podaný rozklad jako stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace dle § 16a zákona a vydává toto rozhodnutí dle § 16a odst. 5 zákona.

Povinný subjekt provedl posouzení žádosti o informace a dle textu žádosti, ve které se výslovně uvádí požadavek na interní normativní předpis a seznam držitelů povolení, rozhodl tak jak je uvedeno ve výrocih tohoto rozhodnutí, k nimž uvádí následující konkrétní odůvodnění.

Povinný subjekt v rámci první části žádosti o informace posoudil požadavek žadatele a zkoumal, zda je vydán interní normativní akt, který by upravoval postup dle znění žádosti o informace. Vzhledem k tomu, že žádný takový interní normativní akt vydán nebyl, a zároveň povinnost vydání takového předpisu ani nevyplývá ze zákona, rozhodl povinný subjekt o odmítnutí této části žádosti o informace v souladu s § 11b zákona bez dalšího tak, jak je uvedeno ve výroku č. I. tohoto rozhodnutí.

V rámci druhé části žádosti o informace týkající se poskytnutí informací o jménech a příjmeních držitelů povolení výjimky v kalendářním roce 2023, provedl povinný subjekt zjištění, zdali je oprávněn takové informace poskytnout a došel k závěru, že v souladu s § 8a zákona a čl. 6 odst. 1 písm. f) Nařízení GDPR k tomu oprávněn není.

Dle znění čl. 4 odst. 1 Nařízení GDPR se v případě jmen a příjmení jedná zcela nepochybně o osobní údaje, a proto je v tomto případě nutné zvážit ochranu těchto osobních údajů. Ústavně zaručené právo na ochranu osobnosti, jména, soukromého života a na ochranu proti neoprávněnému shromažďování osobních údajů je zakotveno v čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Zároveň je v LZPS zakotveno právo na informace dle čl. 17. Současně je přímo v uvedeném článku 17. odst. 4 LZPS uvedeno, že právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých. V tomto případě tak povinný subjekt musí přistoupit k posouzení těchto dvou ústavně zakotvených práv, které se v rámci předmětné žádosti dostávají do kolize. Za tímto účelem provedl povinný subjekt zjednodušený test proporcionality.

Ochrana osobních údajů jakožto informací týkajících se fyzické osoby, nemá absolutní přednost před právem na informace, ale musí v tomto případě dojít k posouzení, jak ze zákonného hlediska vyřešit kolizi mezi uvedenými právy. Zároveň je nutné uvést, že není možné paušálně vztáhnout možnost poskytnout osobní údaje v případě, že tak stanoví speciální právní předpis, obecně na zákon č. 106/1999 Sb., čímž by došlo k absolutnímu prolomení ochrany osobních údajů. Je tudíž nutné v každém jednotlivém případě posoudit legitimní zájem na poskytnutí osobních údajů. Povinný subjekt vzal v úvahu dosavadní judikaturu a vzhledem ke skutečnosti, že posouzení kritéria vhodnosti i potřebnosti v rámci této kolize provedl z hlediska práv chráněných v LZPS, dospěl k závěru, že obě práva jsou aplikována v rozsahu zákonné úpravy a musí být posouzeno i kritérium přiměřenosti. K této úvaze vzal v úvahu například judikovaný výsledek ze dne 15.11.2010 sp. zn. I. ÚS 517/10, v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že legitimním zájmem veřejnosti je požadavek na informaci o jménech soudců, kteří byli

členy KSČ před 17.11.1989. Takovéto poskytnutí informace obsahující osobní údaje je možné vnímat jako dostatečně legitimní prolomení ochrany osobních údajů. V tomto posuzovaném případě se jedná o požadavek na konkrétní jména osob, které jsou držiteli povolení výjimky dle § 20 odst. 4 zákona o lesích, a to v rámci lesních pozemků, u kterých je subjektem vykonávajícím právo hospodařit, tj. subjektem vykonávajícím práva vlastníka, povinný subjekt. V této otázce je nutné posoudit, zda právo na informace může přiměřeně prolomit právo na ochranu osobnosti, a zároveň na ochranu soukromého života daných osob. Je totiž nepochybné, že tyto osoby jsou držiteli výjimky na základě splnění některé z podmínek vyžadovaných k udělení této výjimky. Tyto podmínky jsou stanoveny na webových stránkách povinného subjektu, veřejně dostupné na adrese <https://www.vls.cz/cs/pro-verejnost/povolenky-k-vjezdu> . S ohledem na skutečnost, že v případě divize Hořovice se jedná o území bývalého Vojenského újezdu Brdy, jsou stanoveny níže uvedené podmínky. „*Výjimku ze zákazu vjezdu a stání na účelové lesní komunikace uděluje divize Hořovice v případech, kdy je vjezd a stání v lese nezbytně nutný, a to zejména z následujících důvodů a v uvedených případech:*

- *výkon zaměstnání na území zrušeného vojenského újezdu;*
- *provádění smluvní činnosti pro VLS ČR, s.p., AČR, AOPK;*
- *umožnění přístupu k vlastnímu majetku;*
- *výkon státní správy;*
- *činnost složek IZS, AČR;*
- *zajišťování organizace povolených sportovních a kulturních akcí;*
- *přímo sousedící obce mají možnost žádat o „průjezdní povolení“ a to pouze ve výjimečných případech, jako je návštěva lékaře, zajištění doprovodu k lékaři nebo jednání na úřadu.“*

V případě prokázání souvislosti výjimky s konkrétním jménem by tak v případě dané osoby bylo možné zjistit, zda například splňuje některou z uvedených podmínek, přičemž toto zjištění spadá do pravomocí povinného subjektu, který pak nakládá s osobními údaji. S ohledem na výše citovaný judikát Ústavního soudu však v tomto případě ze strany povinného subjektu nelze spatřit oprávněný zájem z hlediska získání takových informací o konkrétních osobách, jelikož žadatel neprokázal oprávněný zájem na zjištění těchto osobních údajů. Dále je nutné ze strany povinného subjektu vzít v úvahu, že konkrétní místa, kde povinný subjekt má možnost povolit uvedenou výjimku, spadají do kategorie objektů důležitých pro obranu státu dle § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky. V rámci této úvahy je také nutné zohlednit případné poskytnutí informací o pohybu konkrétních osob v rámci takových pozemků. Povinný subjekt s ohledem na veřejný zájem ochrany státu tak vnímá tuto skutečnost jako další snížení legitimacy požadavku na poskytnutí informací o jménech konkrétních osob. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 9. 2. 1998, sp. zn. IV. ÚS 154/97, který se vyjádřil právě k případu střetu mezi právy dle čl. 10 a 17 LZPS tak, že při střetu základního politického práva na informace a jejich šíření s právem na ochranu osobnosti a soukromého života, tedy základních práv, která stojí na stejné úrovni, bude vždy nutné, aby bylo s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu pečlivě zváženo, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým. Tak to ostatně stanoví i čl. 4 odst. 4 Listiny, když ukládá orgánům aplikujícím právo, aby při této aplikaci šetřily podstatu a smysl základních práv. Povinný subjekt tak posoudil podstatu a smysl ochrany osobních údajů, které žadatel v žádosti o informace požaduje, a došel k závěru, že nenalezl legitimní důvod pro prolomení ochrany těchto osobních údajů.

Ve zbytku druhé části žádosti o informace, týkající se důvodů pro udělení výjimky, povinný subjekt zkoumal, zda informace má, a zda je možné v souladu se zákonem tyto informace poskytnout, a zjistil, že je to možné.

Povinný subjekt tak na základě výše uvedeného provedeného testu proporcionality rozhodl, jak je uvedeno ve výroku č. II tohoto rozhodnutí a částečně poskytuje požadované informace v příloze tohoto rozhodnutí, s vyloučením osobních údajů.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle § 16 odst. 1 zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O odvolání rozhoduje dle § 20 odst. 5 zákona nadřízený orgán, kterým je Úřad pro ochranu osobních údajů.

S pozdravem

podepsáno elektronicky

ředitel státního podniku

Přílohy: dle textu